

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Vármegyei közgyűlés.

Vármegyénk törvényhatósági bizottsága január 17-én rendkívüli közgyűlést tartott, br. Wesselényi Miklós főispán elnöke alatt, mintegy 40 bizottsági tag részvétele mellett.

Főispánunk az ülést d. e. 9 órakor megnyitván, örömmel említé fel, hogy az ország izgalma hétek óta tartó kormányválság, ő felsége, szeretett királyunk bölcsessége és szilárd alkotmányos érzülete következtében a liberalizmus győzelmével, szerencsés megoldást nyert, az új miniszterium báró Bánffy Dezső elnöksége alatt megalakult.

A kabinet ily módon való alakítása reánk annál inkább öröndetes, mert annak elnöke vármegyénk egyik kerületének országgyűlési képviselője s itteni nagybirtokos, kit mindnyájan ismerünk, s ismerjük hazafiasságát, célját s kitűnő képességeit s megvagyunk győződve, hogy a szabadelvűség zászlaját erős kezekkel, rendületlenül fogja a győzelem felé vinni. Indítványozza mindezeknél fogva, hogy a vármegye közönsége a kormányelnökhöz intézendő feliratban a kabinet összes tagjai iránt a legmagassabb bizalom és kitüntetés felett őszinte örömet kifejezve, teljes bizalmát tolmácsolja s a kormányt hazafias támogatásáról biztosítsa. Főispánunk indítványát a közgyűlés egyhangulag és lelkesedéssel elfogadta.

Ezután a tárgyjegyzékben meghirdetett tárgyak intéztettek el a következőleg.

Belügyminiszterhez felirat intéztetik a végett, hogy a vármegye 1895. évi költségvetéséből törölt 2000 frtot, mely a vármegyeház kiépítésére fölvevett kölcsön törlesztésére szolgál s melyet 6 év óta most törölt először a miniszter, állítsa vissza, mert különben nem lesz fedezet a kölcsön törlesztésére, továbbá előre nem látott költségekre még 400 frtot s a főszolgabírói hivatali helyiségek bérletére 800 frtot engedélyezzen. A mennyiben pedig az őszi közgyűlésből kért hivatali személyzetből csakis két szolgabírói állomás rendszeresítését helyezte kilátásba, ismételesen fölkérendő, hogy a jó és gyors

közigazgatás biztosítása céljából a kért személyzetet teljes számban engedélyezze.

A tiszti személyzet ügyrendjéről alkotott szabályrendeletet a miniszter utasításához képest némi módosítások eszközöltetvén, ujabban fölterjesztendő lesz.

A Zilahon építendő fogházhoz szükséges telket a vármegye díjtalanul, de azon kikötéssel adja át az igazságügyi kormányának, hogy az építés úgy eszközöltessék, hogy a kir. törvényszéki épületnek Széchenyi-utca felőli egész homlokzata szabadon maradjon az ott elvonuló keskeny utca kibővítésére.

Belügyminiszter indokolt feliratban ismételtén megkerestetni határozatott az iránt, hogy a vármegyei közkórháznál az orvosi állomás rendszeresítését engedélyezze.

Az igazoló választmány jelentése, mely szerint a múlt év december havában eszközölt vármegyebizottsági tagválasztásokat igazolta, tudomásul vétetett.

A vármegye által fentartott ákosi, bagosi és sámsoni kisdudóvódákhoz az alispán által kinevezett Egeresi Eszter, Porcsalmi Ilona és Lázár Anna óvónők kinevezése megerősítettvén, az óvodák és menedékházak alapszabályai, valamint a felügyelő bizottságok részére szolgáló utasítás megállapítottatik.

Ákos községnek vásártartás iránti kérelme a kereskedelmi miniszterhez pertolól fog fölterjesztetni.

A sz.-nagy-goroszói vicinális ut engedélyezésére vonatkozó ügyiratok felülvizsgálat végett a kereskedelmi miniszterhez felterjesztetnek.

A loavató bizottságokba az 1895. évre Zilahon elnökül Lőrinczy György, pótelnökül Török István, Sz.-Somlyón elnökül Veres Lajos, pótelnökül Bölöni Sándor megválasztattak.

T. Szántó községnek állami iskola ügyében hozott 11—1894. számú határozata megsemmisítettetik.

A krasznai önkéntes tűzoltó egyesület szertár padolását megtagadó képviselőtestületi határozat ellen közbevetett fölbbevezése elutasítottatik.

A vármegyei körjegyzői nyugdíjalapnak azon határozata, melylyel Virág Lajos Sz.-Somlyó városi volt főjegyzőt nyugdíjazta, mint a nyugdíj-szabályzatba ütközőt, feloldotta.

Mázári Józsefnek a zilahi rendőrtollnoki választás ellen emelt fölbbevezése elutasítottatik.

Kovácsnai Ákos nagyfalusi volt körjegyzőnek a jegyzői nyugdíjalap igazgató bizottsága által 6—1894. sz. a. hozott határozata ellen beadott felfolyamódása visszautasítottatik.

A közuti törvény némely intézkedéseinek megváltoztatása iránt kereskedelmi miniszterhez felirat intéztetett.

Az „országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet,” a melynek díjletei fölötté kedvezők, a községek figyelmébe ajánltatik.

Bálint Sándor zilahi szolgabíró a kihágási ügyekben való önálló bíraskodásra felhatalmaztatott.

Ökörítő községének halottkémii fizetést megállapító határozata jóváhagyatott.

Friedman Samu diósadi lakosnak gyógyköltségek elengedése iránti kérelme részletfizetések engedélyezése végett az alispánhoz áttétetett.

Poósa községnek kézbesítői fizetést megállapító határozata hiánypótlás végett visszautasítottatik.

Sz.-Somlyó város és az ottani timártársulat között kötött csereszerződés jóváhagyatott.

Ilosva községnek körjegyzői lakvásárlását tárgyzó határozata elvileg jóváhagyatott, az iratok azonban kiegészítés végett visszaküldetnek.

Tisztavári Mór és társai zilahi lakosoknak a házalo-kereskedés eltíltását célzó kérelme elutasítottatik.

Sz.-Cseh községnek a tisztviselők fizetését fölemelő határozata, a körjegyző által beadott fölbbevezés elutasításával, jóváhagyatott.

Sz.-Cseh községnek országos vásár áthelyezése iránt beadott kérelme, elutasító véleménynyel terjesztetik fel a kereskedelmi miniszterhez.

A sz.-n.-goroszói körjegyzőség községeinek vasutépítési hozzájárulást módosító határozatai jóváhagyatottak.

Tudomásul vétetett a kereskedelmi miniszter leirata, mely szerint a zsidó-nagybányai vasut építéséhez a vármegye által felajánlt 50 ezer frt hozzájárulást jóváhagyta.

N.-Pacal községnek a bikatartásra használt rét átruházását célzó határozata feloldatott.

A vármegyei utmesterek javadalmasításuk emelése iránti kérelme, miután a közuti költségvetés 1895. és 1896. évekre már meg van állapítva s abban különben is tetemes hiánylat mutatkozik, elutasítottatik.

Nyárádi László vármegyei őröknek 50 frt, Turóci Ferenc hivatali szolgának 20 frt segély engedélyeztetett a jótékonyági alapból.

Sarmaság község azon kérelme, hogy az ökörítő-kövesd-korondi utcóporthoz osztassék be vicinális köz munkájával, teljesítettetik.

Költségvetések és számadások átvizsgálása s több behajthatatlan községi pótdó törések után, a tárgyjegyzék ki-mertítettvén, főispánunk a jegyzőkönyveknek 18-án d. u. 3 órakor leendő hitelesítésére dr. Petri Mór és Kiss Ernő bizottsági tagokat kérvén föl, az ülést d. e. fél 12 órakor bezárta.

„Szilágy.”

A York-Madeira és József nádor szőlő.

A York-Madeira és József nádor szőlőfajták vitás kérdésében nehéz döntő szót kimondani, mert a kettő között lényeges eltérések tényleg fel nem fedezhetők. Származásuk is bizonytalan. Régibb szőlészeti íróink közül némelyek ugyanis, mint pl. Légrády László az O. M. G. E. szőlőigazgatója 1844-ben kiadott „Lajstroma és rövid leírása azon hazai és külföldi szőlőfajtáknak, melyek a m. gazd. egyesület országos szőlőiskolájában Budán folyó 1844. év tavasszal eladatni

aranyra fényesíti. Az édességéhez pedig csak az anyám tejét hasonlíthatom. Fiatal tiszt urakkal kártyázott akkor, midőn a tüzes habból nekem is juttatott. Be gyönyörű volt ilyenkor, jókedv csillámlott a szemében és szép arca majd kicsattant az ifju vér lüktetésétől. Soha senkit sem szerettem úgy, mint ezt a drága gyönyörű főhadnagyot, s mikor azt hallottam, hogy sokat veszt, mindig úgy éreztem, mintha a szívembe szurtak volna; de aztán arra gondoltam, hogy nem is lehet az ember mindenben szerencsés s ez megvigasztalt.

II.

Ugy tetszett nekem, hogy az utóbbi időben mintha nem nézte volna olyan nyugodtan a leveleket, s mig a rét-illatokat félre dobálta, firkészve tekintett a kezemre; mást várt: kitaláltam, hogy öt pecsétest várt. Ez így ment két héten keresztül és ekkor rám is elragadt a heves várakozás. Szorongva léptem a postára s kedvet éreztem leütni a postást, ha még sem ad pénzes-levelet. De aztán megdöntöttem a dolgot és egész haragom az öreg nagyságos ur ellen fordult, olyan dühös voltam rá, mintha nem is ő juttatott volna kenyérhez... hát miért is tette! Ebből a kenyérből született az a tekintet... no, ugy-e most ti is látjátok, amint rám mered? Ott van ni!

Arra biztattok, hogy csak folytassam, jól van, folytatom, hiszen mindenre emlékszem... csak az örültek nem emlékeznek... Levél ismét volt egy egész halom, mindenféle halvány színű és rét illatu, mind afféle asszony irás; nem is levélhordó, aki tüstén meg nem ismeri,

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Hervadó virág.

Őszi szél zúg pusztá fák közt,
Tarlott földeken.
Csüggedt ágom, bús virágom,
Hervadsz csöndesen.
Gyöngye szirmod küzd a vészszel,
Oh, de félek: elenyészél
S nem nyílsz már nekem.

Ködből, árnyból, éjszakából
Fordulj csak felém:
Lelkembe, még van melegség
S van szívembe fény.
Hídegy földből, mely remegtet,
Idehozlak, ide teszek,
Átültetlek én.

Endrődi Sándor.

Ami megzavarta.

Irta: Gyarmathy Zsigáné.

I.

Azt kérditek, hogy miért hagytam oda a jövedelmező állásomat: hogy miért nem hordom továbbra is a leveleket.

Ha nem lennének szemek, rám meredő tekintetek, akkor talán... de így nem lehet... Nos miért néztek úgy össze? Azt hiszitek, nem látom és nem tudom, hogy mit tesz az: „Szegény Töncsi megörült!” ezt mondja a ti szemetek... oh én már tudok a szemekből olvasni, s amíg azt nem tudom és az emlékezetem ép, addig nem vagyok örült, akármit is néztek össze. Az én falumban, tudjátok ott a kékes ormu Vlegyásza alatt, volt egy örült... minden faluban van egy örült, de az nem tudott emlékezni semmire.

Én pedig — hallgassatok csak — mily jól emlékszem mindenre. Emlékszem arra is, hogy eleinte mennyire érdekelték a rám irányuló tekintetek és szerettem volna minden házba vidámságot vinni. De ez csak ritkán történt és nem tudom, más levélhordó vidámabb leveleket hord-e szét?

A legtöbb egyénnél közönyösen vettem a dolgot: nem az én bajom, nem az én örömem! De akadtak olyanok is, akik úgy tekintettek rám, hogy nagyon szerettem volna nekik jó leveleket vinni... jó hogy ezentul nem látom már ezeket a várakozás teljes, aztán elsomorodó szemeket... hanem egyet még is látok, akár mire tekintek, előbb azt látom, s csak azután egyebet...

Ismertetek Erdősfalvy Tibort? Én ismertem, már kis fiu korában, hiszen egy faluban születünk és az édes apja éppen akkor adta katonaintézetbe a kis urfit, mikor engem ide ebbe a városkába segélt levélhordónak; mert ez a jószívű

ur minden embert elsegélt valahova. Jó szíve volt és még is!... De sorára veszem a dolgokat, mert nem vagyok én megzavarodva, akármit is hiszitek ti.

A kis urfírból olyan dőlceg szép ifju lett, mint a milyen az én falumban minden legény, de még annál is szebb. Mikor ide ebbe a városkába tették, éppen akkor lett főhadnagy és a két csillagánál csak a szeme ragyogott fényesebben... Oh istenem, azok a szemek!

A termete pedig olyan volt, mint az a sudar jegenye, no tudjátok, ott a falumban a kovácműhely előtt. Hát tehetek-e én arról, hogy minden a mi szép és jó volt ezen az áldott főhadnagyon, az mind ahoz hasonló, ami oda haza van? Még a kanapéján terjeszkedő nagy medve is mintha csak a Vlegyásza alatti barlangban született volna... aztán a levelek — az a teméntelen sok levél a mit kapott — mind olyan illatu volt, mint a mi mezőink kaszálás után.

Mindég bőkezű volt hozzám és piros ajkai mosolyogva kérdezték: — „Nos, Jancsi, hát van még”, aztán nem igen vette számba azokat a virágillatu leveleket, úgy a vállán keresztül dobálta egy kis fényes asztalra. A pénzes leveleket sem vette mohón, mint más fiatal katoná, hanem azért azokat még sem dobta a vállán keresztül a fényes asztalkára: begyűrte a feszes nadrágja zsebébe.

Gyakran megeseft, hogy pezsgővel kínált, de tik nem ismeritek a pezsgőt... ránézve olyan az, mint a mi papunk kaszálóján a forrás délbén, mikor a nap bele tűz és a gyöngyöző habokat szín-

fognak" stb. című névjegyzékének 4. lapján az 5. szám alatt a többek között ezeket írja: „Nádor József Eö fensége cs. kir. főherceg s országunk nádorának kegyes engedelmével ugynevezett magból kerekedettteperizü új szőlő" stb. Néhai Hudaaskó György szikszói orvos, a József nádor szőlőnek egyik legelkessebb hive és terjesztője, az Entz-féle Bor. füzetek 1873. évfolyamában ismét azt írja: A mennyiben édes hazánkban magról kelesztetett a szőlő valódi értelmében égaljasított magyar faj".

Tudtommal jóval a filloxera fellépte előtt nemcsak neki, hanem Kálivoda Sándor alsólendvai gyógyszerésznek is a Nádor Izabellából nagyobb ültetvényeik voltak, úgy, hogy bort is mértek belőle, miből megint az is következik, hogy az ország egyik szélén épp úgy ismerték, mint a másikon. Hogy aztán tényleg hazai fajta-e? és ha igen: ki állította elő hol, mikor? a rendelkezésekre álló adatokból nem állapíthatom meg. Annyi azonban határozottan állítható, hogy a Nádor Izabella jóval előbb volt ismeretes nálunk, mint a York-Maderia, melyről francia források után Babó-Rümler azt írják, hogy régi fajta, mely Amerikából Yorkból származik, hol azonban tenyésztésével majdnem egészen felhagytak. Európában Saliman, e szenvedélyes szőlőfajtagyűjtő, kinek bordeaux-i szőlőjében lépett fel tudvalevőleg először a filloxera, hívta fel a szőlőszedő világ figyelmét a York-Maderára, mint olyan fajtára, mely a filloxera támadásainak ellentáll. Ezen tulajdonságának köszönheti, hogy hozzánk is behoztatott, hol csakhamar feltűnt a József, vagy Nádor Izabellával való hasonlósága, hogy ne mondjam: azonossága és azóta folyton kísért a felvetett kérdés, a nélkül, hogy megoldatott volna.

Mindenesetre érdekes feladat volna kikutatni, vajjon a York-Madeira tényleg Amerikában állott-e elő és nem úgy vitetett-e oda be Európából? Mert Babó-Rümler azon állítása, hogy egészen felhagytak tenyésztésével azt engedi sejtetni, hogy ott nem lehetett sohasem elterjedve, nem éppen lehetetlen tehát, hogy valamikor Európából került oda épp olyan uton, mint hozzánk az Izabella és Ripáriának némely fajtája, melyről szinte nincsenek adataink arra nézve, hogy hozzánk mikor kerültek. Annyi azonban tény, hogy a mostani amerikai szőlők inváziója előtt jóval előbb hoztattak be, csak hogy a filloxera fellépteig a Ripáriát és hozzá hasonlókat logfeljebb a tájkerítés méltatta néha figyelmére. Ezen a feltevésen még az sem változtat, hogy a York-Madeira a kék Isabellának és egy Aestiválisnak állítólagos korcsa = hibridje; mert hisz ezek is meg voltak ná-

lunk, miért ne állhatott volna tehát az itt is elő?

Ha következtetésünket folytatjuk és hozzávesszük, hogy Franciaországba és Amerikába is sokszor küldetett tőlünk vessző; nem éppen lehetetlen, hogy a Nádor Izabella is eljutott velünk idegenbe, hol egyszerűen „elkeresztelték" és új névvel került ismét haza. De, hiányos adataink következtében az sincsen éppen kizárva, hogy a többi amerikai fajtával került ez is hozzánk és itt kapott új nevet, vagy pedig itt is, Amerikában is előállott.

Világos tehát annyi, hogy a Nádor Izabella, József Nádor, fekete Izabella és hasonló nevek alatt előforduló szőlőfajta nem hibridje a York-Maderának, hanem a kék Izabella és egy Aestivális keresztezéséből előállott hibrid, a mely a York-Maderához egészen hasonló lévén, valószínűleg egy és ugyanaz, csak hogy több név alatt szerepel, mint ez sok egyéb fajtánál is előfordul.

„Köztelek."

Különfélék.

— **Követválasztás.** Baró Bánffy Dezső, választókerületünk országgyűlési képviselője miniszterelnökké kinevezetése folytán képviselői állásáról lemondván, — Gencsy Sándor polgármester több választók megbízásából, f. hó 25-ik napján — délutáni 2 órára — a városi színház nagytermébe értekezletet hívott össze, melyre az összes képviselőválasztók fahagyaszonok és a tekintélyesebb választók névre szóló külön meghívókban is, politikai pártkülömbőség nélkül meghívtak.

— **Mezei Albert** kuriai bíró az igazságügyminiszter a budapesti országos ügyvédvizsgáló bizottság tagjává nevezte ki.

— **Főúri esküvő.** Bécsben január 17-én esküdtött örök hűséget nagyváradi Inczedy Sámuel báró losonczy Bánffy Ágnes bárónőnek, néhai losonczy Bánffy Ádám báró és hadadi Wesselényi Mária most Montbach Sándorné leányának. Az esketési szertartást Incze Lajos kaczkói református lelkész végezte.

— **Kinevezés.** A vallás és közokt. ügyi m. kir. miniszter Balázs Márton kézirésárhelyi segédtanárt ugyanoda polgári iskolai rendes tanárrá nevezte ki.

— **Itthon.** Kolozsvárt a budapesti „Otthon" mintájára írók, művészek, hírlapírók, irodalom és művészbárók köre alakult. A kör ideiglenes helyisége a Bánffy-palota jobb oldalán levő helyiségekben van.

— **Birtokeladás.** Baró Podmaniczky Gyula nagybirtokos Ilosva, Lompért, Hidvég és Györteleken levő birtokát eladta Sümeghi Ferencz nagybirtokosnak.

— **Jelmezes bazar.** A Wesselényi szobor-bizottság részben a Wesselényi szoboralapjára, részben pedig a vármegye által felállított kisedővódák szegény gyermekeinek felruházására f. évi február hó 1. 2. és 3-ik napján Zilahon, a vármegyei házban a bazarban jelmezes bazárt s ennek befejezésül f. évi február 4-én zártkörű kar-tonbált rendez. A rendező bizottság élén özv. Puskás Sándorné, Unger Gusztávné és Friedman Sámuelné, továbbá dr. Petri Mór és dr. Kaizler György állanak. Belépő-díjak: napi jegy a bazarba 20 kr., állandó jegy a bazar egész tartamára 60 kr., belépő díj a táncestélyre személyenként 1 frt, családjegy 3 frt, karzatjegy személyenként 1 frt. A bazar napoként d. e. 10 órától esti 10 óráig látogatható. A befejező táncestély kezdete este 8 órákor. Ugy a bazarban, mint a táncestélyen ételek és italok kaphatók. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A t. közönség kéri, hogy a hazafias és jótékony célra eladható vagy kisorolható tárgyakat (ételeket, italokat, kézi munkákat, díszműveket, virágokat) minél nagyobb mennyiségben szíveskedjék adományozni. A vidéki közönség szíves adományai a főszolgabíró és polgármester urakhoz, a helybeliek ajándékai Bazala Béla dr. aljegyző ur (Zilah vármegyei ház) címére küldendők. Az adományok beküldésének végső határideje f. é. január 31.

— **Ritka látványnak** voltak városunk lakói f. hó 22-én reggel kilenc óra tájban szemtanúi. Az égboltozat háromnegyed részben sűrű fellegekkel volt bevonva, míg a nyugati láthatáron az égboltot teljesen átfogó gyönyörű szivárvány volt látható a felső tiszta kék égen, a háttérben pedig két csillag vakító fényben ragyogott. A tüneményeszerű jelenség néhány percig látszott.

— **Lemondás.** Oláh László vármegyei alszámvévi hivatali állásáról egészségi okokból lemondván, lemondását főispánunk elfogadta s nevezett f. hó 17-én hivatalától fölmentette.

— **Maramaros vármegyében** az oly nagy mérvben fellépett kolera megszűnt. Most ezen körülményt a belügyminiszter vármegyészerte tudatja.

Kijelölés A Szilágy-csehi ref. papi állomásra pályázó 30. jelölt közül, a kijelölő bizottság Benkő Albert volt sz. csehi, jelenleg zilahi segédlelkész, — Patai Lajos esperesi káplán, — Borbély Sándor ilosvai körlelkész, — Papp Lajos dedrák-széplaki lelkész, — Bedeházi János noszói körlelkész és Kozma Imre sepsiszentgyörgyi vallástanárt jelölte ki.

— **Ilosván ifj. Virág** Karolyné a napokban három egészséges gyermeknek adott életet. A gyermekek közül kettő leány, egy fiú. Ugy az anya, mint az új szülöttek jó egészségben vannak.

— **Köszönetnyilvánítás.** A róm. kath. hitközség előljárásága ez uton a nyilvános-

ság előtt is köszönetét fejezi ki Ruzska Ignác, Pressia Romulusné és Páskuj Józsefné urnóknak, azon nemes áldozatkészségükért, melylyel templomunk főoltárára költséggel és sajátkezü izléses munkával, új lépcsőszönyeg és oltárterítőt helyeztek. Sz. Somlyó, 1895. jan. 21. Némethy Zsigmond, kezelő algnodnok.

— **A Wesselényi-szoborra** megfelelő pályázatokat nem érkeztek s a bizottság új pályázatot fog meghirdetni.

— **Egy tanítónő temetése.** Özv. Kraicsovits Ferenczné szül. Csádek Rozália, sz. somlyói községi elemi iskolai tanítónő, kinek 50 éves tanítói jubileumát a szilágysági tanítótestület 1892. évi október 3-án ünnepelte volt meg, f. hó 21-ik napján alig néhány napi betegeskedés után meghalt. Temetése nagy részvét mellett f. hó 23-án ment végbe, melyen a rendkívüli nagy hódolat dacára városunk minden rendű és rangú közönsége nagy számu megjelenésével vett részt. A koporsó a községi iskola udvarán volt felállítva, hol a jó Róza néni felett a szerető tanítványok gyermekkora egy bus karéknak fejezte ki őszinte bánatát. A gyászmenet — melynek száz meg száz tagja a boldogultban egykori kedves tanítónőjét kísérte az örök nyugalomra — lassu méltósággal vonult a temető kertbe, hogy ott a fáradhatatlan szorgalmu lelkes tanítónő elvegye jól kiérdemelt jutalmát, a csendes nyugalomra. Haláláról a család következő gyászjelentést adta ki: „Alólirottak fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a maguk, mint a nagy számú rokonok nevében is, hogy a jó anya, anyós és nagymama özv. Kraicsovits Ferenczné szül. Csádek Rozália, a szilágysomlyói községi iskola tanítónője, a f. é. január hó 21-én, a halotti szentségek ájtatos felvétele, s rövid, de kinos szenvedés után, életének 74-ik évében megszűnt élni. A megboldogult 52 éven át működött a rögös tanítói pályán, mely időből 50 évet e város tanügyének szentelt fáradhatatlan, kitartó buzgalommal. Áldott emléke egy egész nemzedék szívében élni fog annak, ki ezek szívében szeretettel vetette el a bibliai mustármagot, melyből minden szép, nemes és jó áldásosan sarjadzott föl. Az elhunyt földi részei f. hó 23-án d. u. 3 órákor fog — a megboldogult utolsó kívánságához képest — a községi iskola udvaráról a rom. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra kísértetni, az engesztelő szent mise áldozat pedig e hó 24-én d. e. fél 8 órákor a r. kath. plebáni templomban a Mindenhatónak bemutatni. Áldás és béke áldott poraira! Sz. Somlyó, 1895. jan. 21. Hermina, férj. Haracsek Istvánné, Róza, férj. Bogdán Istvánné, gyermekei. Haracsek Ilona, István, Árpád, Rózsika, Bogdán Irma, unokái." — Az iskolaszék következő szö-

hogy fiatal, vagy öreg asszonytól van-e a levél... Főhadnagyoknak nem írnak vén asszonyok. Nehéz szívvel közelegtem a főhadnagy szép lakása felé. Az ablakban állt és amint elhaladtam előtte, olyan várakozás, reményteljes pillantást vetett rám, hogy a vérem megfagyott tőle és hajlandóságot éreztem az elfutásra; de aztán csak beléptem. Visszafordult az ablaktól s míg néhány lépést tett felém, tekintete valóságos rimánkodást fejezett ki, aztán a bizalom és jószág ragyogott szép szemében — éppen így ragyog a mi kék egünk, naplement előtt, tudjátok ott a fenyvesek felett? Csak hogy ott, abban a kékségben a ragyogáson kívül nincs egyéb; de az ő tekintetében minden volt: reménykedő, szorongó, biztató, szóval ott volt az egész szíve. És ebben a pillanatban minden tétova nélkül oda álltam volna az életemet egy öt pecsétetes levélért!

Vontatva szedtem elő azokat az utálatos karcsu leveleket. A kezemet nézte, aztán ismét a szemembe tekintett: — Más nincs?

Ilyen hangot még soha sem hallottam; meglágyította volna az még a követ is. Rettegve mondtam, hogy — nincs, mire olyan halovány lett, mint a rektorné kertjében a sárga róza és a szép ragyogó tekintetében iszonyu szenvedés villant: a szívembe nyilallott és az ajtó felé fordult. Mikor éppen kiléptem volna, a főhadnagy éppen a vállamat érintette és azon keresztül nyulva, csusztatott a kezembe egy öt forintost.

En istenem, mennyi pénzt várhat az, a kinek öt forint nem is pénz!

Vége, másnap reggel megjött az öt pecsétetes levél. Könnyebbülten sóhajtottam Csak hogy itt vagy valahára! És rohantam. Így még soha sem futottam:

— Főhadnagy ur, főhadnagy ur! Itt a sok pénz! — kiáltottam, megfellekedve minden illendőségről. A főhadnagy a di-

vánon feküdt, szép feje kissé hátra szegődött a nagy medve bozontos nyakán. Alszik. Hozzáléptem... Na, de aztán most már csak ti is látjátok azt a tekintetet? Nézzétek, nézzétek, mint mered rám elfátyolozott fényével és azt mondja — elkéstél!

Oh, istenem, pedig hogy rohantam... ha azt megtudhatná valahogy, akkor még sem nézne rám így!

Mondások.

A filozofia nem elég semmire, jó min-denre.

Cherbuliez.

Az öregség éjszakai utas, a föld rejtve van előtte s nem lát egyebet, csak a csilagos eget a feje fölött...

Chateaubriand.

Az a pillanat, mikor egy igazság napfényre jő, nem ugyanaz, mikor ezt alkalmazni is lehet.

Feuillet.

Kiengesztelt baráttól, kétszer főzött ételtől, menten meg az isten.

Csatár Zsiga.

Az erkölcs oly bakter, ki szívesen elalszik egy jó félórászkára illő borralaló fejében.

Heostratesz.

A szerelmes ember olyan, mint a gyufa: a mikor lángra gyúlt, elveszti a fejét.

Zeley Imre.

Az ember földolgozza, simítja, alakítja a nyers termőkövet, melyet az idők útjába hengeritenek, övé a pillanat, de a világtörténelmet a véletlen görgeti.

Schiller.

Az ember elvek nélkül, de azzal a képességgel születik, hogy valamennyit fölveheti.

Voltaire.

Sokat nélkülözhet az ember, csak egyet nem: az embert magát.

Börne.

Nem minden ember Caesar, de mindenkinek meg van a maga Rubikonja.

Montesquien.

Az ij meghajlítva mutatja csak erejét.

Grillparzer.

Barátok, senki sem jó barát.

Aristoteles.

Ezer legyet agyonütöttem az este és egy mégis fölvert a kora hajnalon.

Goethe.

Nem mind szellemes ember az, a ki élceivel mulattatja a tarsaságot. Élcei elégszer plágiumok, melyeket másoktól csent el. Nem kell hozzá egyéb, mint jó memoria és bizonyos — szemtelenség.

Harmath Lujza.

Az életet úgy kell venni, a mint van: piszkosan.

Iványi Ödön.

A holtakról jót, — azaz csak a holtakról jót.

Spendius.

A ki nem ér rá az egészsége ápolására, majd rá ér betegnek lenni.

Lord Derby.

Nem mindenkinek van palotája a pi-azzán, de mindenkinek süt a nap.

Olasz közmondás.

Sem szeretni, sem gyűlölni, ez a bölcsesség egyik fele; — semmit sem mon-dani, semmit sem hinni, — ez a második.

Schoppenhauer.

A dicsőség útja, romokon át vezet.

Seneca.

Nem kell az embernek Indiákra menni, hogy övétől elidegenedjék.

Ludermann.

— Az ember legnagyobb java A bölcs megfontolás és józan értelem.

Sophokles, Elektra.

A szerelem hiuság, és önzés a kez-dete, de az a vége is.

Lord Byron.

vegü gyászjelentésben tudatja az 52 évig szakadatlanul hivatásának élt tanítónő halálát: „A sz.-somlyói iskolaszék és tanítótestület mély fájdalommal tudatja, a tanügy több mint félszázados, ernyedetlen szorgalmu munkásának, a tanító-testület szívjóság s ismeret-gazdagsággal ékeskedő tagjának, már csak néhai ö. v. Kraicsovits Ferencné szül. Csádek Rozália közs. iskolai tanítónőnek, f. h. 21-én reggeli 2 órakor, életének 74-ik, a helybeli közs. iskolánál folytatott működésének 24-ik évében történt gyászos kimulását. Az alig egy hétig tartott szenvedés felemészítette a hosszú életén kimerült test erejét és a minden dobbanásával szeretett tanítványaiért élő, — kartársait igazán szerető — munkás szív dobogni megszűnt. Temetése folyó hó 23-án d. u. 3 órakor — a közs. iskolából a róm. kath. szertartás szerint — fog megtartatni, melyre a tanügy barátai fájó szívvel meghívotnak. Legyen csendes nyugalma a földben, legyen örök üdvössége a mennyben! Sz.-Somlyó, 1895. jan. 21.”

— Egy éves méncsikók vásárlása. Azon mentulajdonosok, kiknek birtokában legalább is négy jó származású, erős csontu, szabályos testalkatú, saját nevelésű, egy éves méncsikó van, s azokat az államnak eladni kívánják, eladási szándékukat a helynek, a hol a csikók állanak, valamint a csikók származásának, magasságának, színének és árának pontos megjelölésével, — a földművelésügyi magy. kir. miniszteriumhoz benyújtandó s 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli nyilatkozatban legkésőbb 1893. évi febr. hó 1-ig jelentsék be, mivel az ezen határidőn túl érkező bejelentések figyelembe vételni nem fognak.

— Meghívás. A „Szilágyvármegyei rabsegélyező Egylet” összes tagjait folyó 1895-évi január hó 27-én d. e. 10 órakor Zilahon a kir. törvényszék polgári tanácstermében tartandó évi rendes közgyűlésre ezenel összehívom s az azonvaló megjelenésre a t. egyleti tagokat tisztelettel felkérem. Táragsorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés az egylet 1894. évi működéséről. 3. A számvizsgáló bizottságnak az 1894. évi pénztárnoki számadásra vonatkozó jelentése. 4. Az 1895. évi költségelirányzat megállapítása. 5. Balogh Sándor rabkattató évi jelentése és tiszteletdíjának felemelése iránti kérvényének tárgyalása. 6. Kiss József egyleti titkár lemondása folytán üresedésbe jött titkári állás ideiglenes betöltése tekintetében intézkedés. 7. Indítványok, melyek az alapszabályok 13. §-ának rendelkezése szerint legalább 3 nappal a közgyűlés előtt az elnökek adandók át; később vagy épen a közgyűlés folyama alatt beadott vagy előterjesztett indítványok — ha csak a közgyűlés azonnali tárgyalásukat ki ki nem mondja — a legközelebbi közgyűlésre tüzetnek ki. Zilahon, 1895. január 16. Székely Bálint, kir. törvényszéki elnök, mint a szilágyvármegyei rabsegélyező egylet elnöke.

— Husz-és négy krajcáros. A m. kir. pénzügyminiszter f. évi január hó 5-én 904—95. szám alatt kiadott körrendelete szerint a 20 kros ezüst és 4 kros réz váltópénzek, az 1894. évi június hó 23-án 46903. sz. a. kiadott körrendelet értelmében az 1895. év végéig bezárólag minden kir. adóhivatal által beválthatók. Figyelmeztetik tehát a nagyközönséget, hogy az esetleg még birtokába lévő ily nemű váltópénzeket az év végéig korlátlan mennyiségben bármely kis adóhivatalnál beválthatja.

— Az erdélyi lóhermag termés. Az 1894. évben a lóhermag termelésre nem a legkedvezőbb idő járt, részben azért, mert az apion és aranka ismét sok kárt okozott, részben pedig mivel a szárazság és hőség is jelentékenyen csökkentette a lóhermag termését. A mag minősége különböző volt; némely helyen a jó és kiváló mellett 40—50%-nyi volt olyan is, a mely „alárendelt minőségű” elnevezés alatt kerülhetett csak forgalomba. Az apion által megtámadott lóhere volt a leggyengébb minőségű; ezért szükséges volna tehát mielőbb hozzáfogni ezen kártékony rovar kiirtásának tanulmányozásához. A lóhermag ára, bár a termés az 1893-ik évinél mintegy 25—30%-al volt kisebb, 10—15%-al csökkent. Az egyes vidékek és megyék szerint a lóhermag-árak a következők: Szolnok-Dobokamegyében 60—65 frt, Kolozsmegyében 62—65 frt, Csik-, Háromszék- és Maros-Tordavármegyékben 56—63 frt. A Királyhágón tuli részek lóhermag termését a bevetett 30,000 kat. holdnyi terület után mintegy 32—35 ezer mmázásra becsülik; ezzel szemben a mult 1893-ik évben 50—55 ezer mmázsa termett. Habár a kolozsvári lóhermag és aranka-tisztító raktár a lóhermag-termelés fellendítése céljából szerveztetett s a gazdáknak jó és megbízható vetőmagot bocsájt rendelkezésükre, mégis az erdélyi gazdák csak elvétve vesznek

igénybe ezen intézményt. Pedig kívánatos volna, ha a gazdák szult helyeznének arra, hogy az arankát teljesen kiirtsák, mert az arankás heremag nehezen értékesíthető.

— Folyadékokat tartalmazó postaküldemények csomagolása. A kereskedelmi miniszter 1889-ben megengedte, hogy a bel-földi- és az Ausztriával való postaforgatomban a legfeljebb 3 liternyi folyadékokat tartalmazó kosárba font palackok is szállíthatók legyenek. Az azóta szerzett tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az ily módoni csomagolás sem a feladónak, sem általában a nagy közönségnek nem vált hasznára. A feladó és címzett kárt szenvedett, mivel a kellőleg nem védett palackok eltörték, sőt károsodott általában a közönség is, mivel a szétfolyt folyadék a mellette levő többi küldeményt is eláztatta. E folyton előállott kellemetlenségeket megszüntetendő, kiadott körlevelében ösztönöz tanácsolja a kereskedelmi miniszter az érdekelteknek, hogy postára szállítandó folyadékküldeményeiket jövőben faládákba, rekeszekbe, fagyapot vagy moha kötés helyezett, zárt palackokban vagy 5—10 literes hordócskában szállíttassa, drágább folyadékok tartályait pedig ezenkívül vászonnal vagy bádoggal vonja be. Midőn ezeket az érdekeltek figyelmébe ajánljuk, egyuttal kiegészítjük azzal, hogy részletesebb felvilágosítást a kolozsvári kereskedelmi és iparkamaránál szerezhetni.

— Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása). A változó, részben enyhe időjárás e héten a forgalmat annyiban befolyásolta, hogy ott, hol a szükséglet nagyobb, a fedezésről részben már gondoskodnak. Különösen áll ez a herefélékre nézve, lóheréből meglehetősen mennyiségű vásároltattak, ugy-szintén az ismertebb faj takarmányrépa magvaknak is jó kelendősege van. Ezen cikk nagyon különböző áron lesz ajánlva, minek nyitja az, hogy a tavalyi gyakori esőzések által a répmag 1/3-része csak 50—60% csiraképes és csak 1/3-része olyan, mint igazán jó magnak kell lenni t. i. 95 legkevesebb 85% csiraképes. A kiviteli forgalom ilyenkor, midőn a belföldi már kezdetét veszi, vajmi lassan mozog és egészben néhány kisebb tétel lóheremagra szorítkozott. Bükköny és baltacim iránt némi érdek mutatkozik.

Jegyzések 100 kilónként Budapesten:		
Lucerna	35—50	frt
Lóhere, bánati	55—62	frt
Lóhere, tiszavidéki	62—68	frt
Lóhere, erdélyi	55—68	frt
Tavaszi bükköny	6.80—7	frt
Baltacin	11—11 1/2	frt
Muharmag	14—15	frt

Heremagvak plombázása.

A budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomás az 1894/95 یدényben f. évi január hó 9-ig az alább megnevezett magkereskedők és termelők számára a következő mennyiségű vetőmagvakat plombázta le:

	Lucerna	Lóhere	Össz.
	métermázsa.		
Mauthner Ödön Budapest	1005	710	1715
Ullmann Károly	82	155	247
Kramer Lipót	129	83	212
Haldek Ignác	107	84	191
Magy. mezőg. szöv.	107	72	179
Gr. Teleki Arvéd, Brassó	—	178	179
Lederer testvérek, T.-Kürt	2	156	158
Deutsch Gyula Budapest	100	—	100
Szavoszt Alfonz	74	—	64
Frommer H. A. utóda	46	—	46
Nöthling Vilmos	17	19	36

Összesen 1669 1457 3126

— Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként, — japáni, chinai, stb. legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg-selyemet 35 krtól 14 frt 65 k. méterenként sima, csikos, csikos, kockázott, mintázattakat damasztolt stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal stb. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: HENNEBERG G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— Az Olesó Könyvtár új legolcsóbb kiadásának III. sorozatát most küldte szét a Franklin-Társulat. A közel 400 kötetes vállalatnak, a mely a hazai és külföldi irodalom szemcsézett termékeit tartalmazza, ez a 41—60 száma. Valószággal csak ez újabb kiadásban lesz ez a könyvtár az, a minek címe mondja: Olesó könyvtár, mert

ez új sorozatban minden egyes szám csak 10 kr., egy-egy 20 számra terjedő sorozat 2 frt, melyet bérmentve kap a közönség. Csak félig-medig számottevő könyvtárban az Olesó Könyvtár nem hiányozhat. A III. sorozat tartalma a következő: 41—42-ik szám. Jósika M. Egy igaz ember. Beszély. 43—44. sz. Conscience H. A szegény nemes. 45. szám. Pope S. A műbirálatról. 46. szám. Pálffy Alb. Egy kastély az erdőben. 47—48. sz. Boissier. Virgil. Ford. Végh Arthur. 49—50. szám. Sollohub gróf. A gyógyszerész. 51—52. sz. Macaulay T. B. Milton. 53—54. sz. Goethe. Iphigentia Taurisban. Ford. Kis J. 55—58. sz. Beaumarchais. Figaro házassága. Ford. Paulay Ede. 59—60. sz. Gyulay Pál. A vén színész. Beszély.

— Az 1848-iki magyar cimer. „Az 1848—49. magyar szabadságharc története” című nagy munkának legújabb (28-ik) füzeté egy igen érdekes illusztrációt hoz. Az 1849-iki magyar címet, amelyet a demonizálás után állapított meg a debreceni országgyűlés. A cimerpajzs a régi, a négy folyó a három halommal. De a korona hiányzik róla. E helyett egy koszoru van, a koszorun áthuzva egy kardpenge, ápril 14-ke után ez a korona nélküli cimer volt használatban az állami épületeken, a honvédségnél. Szóval mindenütt, a hová forradalmi kormány hatalma elért. A füzet többi érdekes képei a következők: A Tömöri szoros Leonidása. Olajnyomatu színes képmel-letet. Damjanich mint osztrák tiszt. Részlet az alvidéki harcokból, a függetlenségi nyilatkozat után. Szervianusok átkelése a Dunán. István nádor menekülése. Gunykép. Lamberg holtestét az utcán hurcolja a nép. Lamberg megöletése a pesti hajóhídon 1848. szept. 28-án, honvédelmi bizottmány, Kossuth fegyverre szolítja Czegléd népét. Sukorói ütközet 1848. szept. 29.

— Az Ungaria magyar-román havi folyóirat, melyet Moldován Gergely eddig kizárólag román nyelven szerkesztett, jövő számtól kezdve a román jelesebb írók munkáit, a népszellem termékeit, szokásait stb. magyar nyelven hozza, — mig a magyar szellem termékeit jövőre is román nyelven fogja ismertetni. A havonként három nagy iven megjelenő folyóirat előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt., — mely a szerkesztő és kiadó nevére Kolozsvár (Kulmonstor-utca 13. szám) küldendő.

— Tiszántul címmel Nagyváradon új évtől kezdve politikai napilap indult meg, dr. Persz Adolf szerkesztése mellett. A lapot a Szent László-Nyomda-Részvénytársaság adja ki, s iránya, mint a program és az eddig megjelent számok mutatják határozottan a katolikus érdekeket, a liberális áramlatokkal szemben minden ponton, erősen védelmezni.

„A magyar nemzet története” című Szalay-Baróti féle füzetes vállalatból, melyet már több ízben volt alkalmuk olvascink figyelmébe ajánlani, most jelent meg a 6. füzet. Ebben bevégezódik „A fejedelmek kora” c. szakasz és megkezdődik az Árpád-házról való királyok korának tárgyalása. Ehhez a füzethez is külön műmelléklet van csatolva: Szt. István palástjának rajza, melyet Ipolyi A. „A magyar szt. korona története és melleírása” című műve nyomán Tull Ödön készített. Igen szépek a szövegbe nyomott illusztrációk is, melyek közül kiemeljük a következőket: Veszprém, a magyar szt. korona hátulról nézve. Visegrád (Robbék akvarell képe nyomán készült metszetről); Pozsony (a XVII. században készült s az Orsz. Képtá-ban őrzött metszetről); az orsói korona-kápolna, a korona ládája; Szt. István signuma a pannonhalmi apátság kiváltságlevelén; Pannonhalma; Szt. István fejerekllyetartója; Szt. István pecsétje; Szt. István kardja; II. Henrik, Szt. István sógora (egy régi kódexből); Imre herceg (Szent István palástjáról rajzolta Tull Ödön); a szent jobb. eredti fényképről készült rajz; végre Szent István ezüst denárja. Amint e felsoroltakból is látható, a kiadó-cég derekasan beváltja mindazt, amit prospektusában a képek bősége tekintetében ígért. A szövegről is teljes elismeréssel nyilatkozhatunk, és ismételhetjük, hogy a Szalay-Baróti-féle történelem valóban megérdemli, hogy helyet találjon minden magyar ember könyvespolcán. Az egész mű körülbelül 65 füzetre van tervezve. Minden hó 1-én és 15-én egy-egy füzet jelenik meg, melynek ára 30 kr. Előfizetheti negyedévre (6 füzet) 1 frt 80 kr-ával. Az előfizetési díjak a kiadóhivatalba (Andrássy-ut 21. sz. a.) küldhetők.

Postajáratok menetrendje.

Csucs felől kocsiposta érk. reggel 5 órak.	
Csucs felé	ind. este 6 órak.
Margitta felől kocsiposta érk. d. u. 4 órak.	
Margitta felé	ind. reggel 7
N.-Károly felől vasutttal érk. d. e. 1/4 11-kor.	
N.-Károly felé	ind. d. u. 2 órak.
Kolozsvár felől vasutttal érk. d. u. 5 órak.	
Kolozsvár felé	ind. d. e. 1/2 8

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

5508—894. tkv. szám.

Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. járásbíróaság, mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint a m. kir. államkincstárnak és ezuttal csatlakoztatott Peres György alsó-szopri lakos végrehajtóknak Morár Stefan Vancz Anna alperes ellen a kir. kincstárnak 91 frt 25 kr, Peres Györgynek 20 frt s jár. iránti követelésének árverés útján leendő behajtása végett az alsó-szopri 56. sz. tkjyben A. I. 62, 66, 514, 536, 564, 629, 983, 1118, 1163, 1409, 1521, 1711, 1719, 2159, 2357. hrsz. a. ingatlanok 1/3-ad részére 364 frt kikialtási ár mellett árverés rendeltetvén el, árverési határidőül 1895. évi március hó 5. napjának d. e. 9 órája A.-Szopor községházához kitüzetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladatnak. Venni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikialtási ár 10%-át a kiküldött kezéhez készpénzben, vagy óvadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben 15, 30, 45 napi időközökben az árverés napjától járó 6% kamataival együtt a tasnádi kir. adóhivatalhoz lesz fizetendő. A bánatpénz az utolsó részletbe lesz betudandó. A jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tkvi hatóságnál, és A.-Szopor községházánál megtekinthetők.

Az árverésértékesítési költségek 12 frt 50 kriban állapittatnak meg.

Végrehajtó utasittatik Moni Gyula t. ügyész útján, hogy az árverési hirdetményt a „Szilágy-Somlyó” című lapban és a „Budapesti Közlönyben” szabályszerűleg tétesse közé és az azt tartalmazó hirlappéldányt mutassa be.

Az árverés foganatósítására jelen hirdetmény kifüggesztésétől számított 30 nap eltelte után fog bir. végrehajtó kiküldetni.

A kir. járásbíróaság mint tkvi hatóság, Tasnádon, 1894. évi december hó 8-án.

BOKOR
kir. aljbíró.

65—1895. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében, ezennel közhírré teszi, hogy a zilahi kir. törvényszéknek 12795—12752. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a sz.-somlyói kir. járásbíróaságnak 7064—7065. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán id. Kövesdy Elek javára ifj. Kövesdy Elek és társai ellen 1751 frt 66 kr. tőke, ennek 1894. évi november hó 24-ik napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 143 frt 80 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 2631 frt 16 kr-ra becsült ingóságok, u. m. bolti árucikkek, házi butorok és követelések nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 108—1895. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Krasznán, alperes lakásán leendő eszközslésére 1895-ik évi február hó 14-ik s következő napjának d. e. 9 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogajkat az említett t.-c. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX t.-c. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Szilágy-Somlyón, 1895. évi január hó 21. napján.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bírósági végrehajtó.

